

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym 3 grudnia 2018 r., w elektronicznym postępowaniu upominawczym, (...) Bank Spółka Akcyjna w W., wniósł o zasądzenie od W. S. kwoty 79 533,24 zł, w tym:

- 75 174,54 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 24 listopada 2018 r. do dnia zapłaty,
- 3 103,54 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- 1 259,93zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- 15,23 zł z tytułu opłat i prowizji

Powód wskazał, że dochodzona kwota wynika z zawartej pomiędzy powodem a pozwanym umowy kredytu z dnia 22 stycznia 2015 r.

(pozew, k. 5-7)

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, referendarz sądowym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty, k. 10.)

W dniu 17 stycznia 2019 r. W. S. wniosła sprzeciw, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wniosła o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa w całości. Pozwana podniosła zarzuty:

- braku legitymacji procesowej biernej do występowania w niniejszym postępowaniu w charakterze pozwanej, wobec niezawarcia przez nią umowy przywołanej w pozwie,
- nieudowodnienia przez powoda zasadności roszczeń objętych powództwem, z uwagi na nieprzedstawienie jakichkolwiek dowodów potwierdzających powstanie stosunku prawnego, z którego powód wywodzi swoje roszczenie.

(sprzeciw, k. 12, k. 81-81v.)

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie na skutek sprzeciwu pozwanej przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi.

(postanowienie, k. 19).

W piśmie z dnia 27 maja 2019 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa, kwestionując powództwo co do zasady oraz wysokości. Pozwana zakwestionowała: -

- fakt zawarcia umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego o nr (...) i przekazania jej środków pieniężnych wynikających z powołanej umowy,
- zastrzeżenie w umowie konsolidacyjnego kredytu gotówkowego prowizji w wysokości 5 464,70 zł, jako świadczenia sprzecznego z art. 385¹ k.c. i z zasadami współżycia społecznego.

(pismo, k. 89-91)

Z kolei w piśmie z dnia 28 czerwca 2019 r. pozwana podniosła zarzut:

- nieudowodnienia przez powoda udzielenia pozwanej kredytu gotówkowego w wysokości 109 512,82 złotych,
  - sprzeczności żądań powoda o zasądzenie kwoty 75 553,24 złotych tytułem należności głównej (niespłaconego kapitału), z załączonym przez powoda do jego pisma procesowego z 5 czerwca 2019 roku „rozliczeniem umowy kredytu (...)”, z którego to wynika (karta 4 pozycja 44, „kapitał niezapadły”), iż miałyby być to kwota jedynie 70 593,65 złotych,
- (pismo, k. 96-97)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. w W. i W. W. (obecnie nosząca nazwisko S.) zawarli w dniu 22 stycznia 2015 r. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...). Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 6 80% w stosunku rocznym (§2 ust. 1 umowy).

Całkowita kwota kredytu wynosiła 109 512,82 zł, natomiast całkowita kwota do zapłaty przez Kredytobiorcę ustalona w dniu zawarcia umowy wynosiła 189 209,78 zł (§ 2 ust. 2 umowy).

Strony ustaliły, że raty Kredytu są równe i są płatne w okresach miesięcznych 24 dnia każdego miesiąca, a wysokość raty wynosi 1 358,53 zł - z zastrzeżeniem, że wysokość pierwszej raty kredytu, która jest ratą wyrównawczą, nie będzie wyższa niż 1 399,90 zł. Pierwsza rata Kredytu płatna była do dnia 24 lutego 2015 r. (§ 3 ust. 2 umowy).

W §7 umowy określono stopę oprocentowania od niespłaconej w terminie części kredytu – odwołując się do 4-krotności stopy lombardowej NBP.

Stosownie do treści §9 umowy, powodowy bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z terminem 1 miesiąca, w razie zalegania przez pozwaną z zapłatą za co najmniej dwa pełne okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu do spłaty zaległości w terminie 7 dni.

(kopia umowy, k. 44-47; zaświadczenie z systemu (...)co do zmiany nazwiska pozwanej k. 110)

Powodowy bank, na wniosek pozwanej, udzielił jej na okres 108 miesięcy kredytu:

a) w kwocie 81 166,82 zł na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych pozwanej,

b) w kwocie 28 346 zł na spłatę następujących kredytów:

- w (...) Bank (...) S.A.: w kwocie 10 058 zł na rachunek (...),

- w Banku (...) S.A.: w kwocie 10 125 zł na rachunek: (...),

- w (...) Bank (...) S A.; w kwocie 1 935 zł na rachunek : (...),

(...) Bank SA.: - 670 zł na rachunek: (...);

- w Banku (...) S.A w kwocie 2 480 zł na rachunek: (...),

- w (...) (Sp. z o.o.) Oddział w Polsce w kwocie 3 074 zł na rachunek: (...).

(kopia wniosku, k. 43; kopia umowy, k. 44-47)

W związku z zawarciem umowy i udzieleniem kredytu kredytobiorca miał ponieść następujące koszty:

a) prowizję bankową - 5 464,70 zł;

b) opłatę za objęcie kredytobiorcy ubezpieczeniem-grupowym na życie i zdrowie (...) Banku Spółka Akcyjną - (...) na okres pierwszych 12 miesięcy trwania Umowy - 13 437,22 zł;

c) opłatę za objęcie kredytobiorcy ubezpieczeniem grupowym na wypadek śmierci albo rozpoznania Nowotworu - Pakiet Pomoc w chorobie na okres pierwszych 36 miesięcy w kwocie 11 498,84 zł;

d) opłatę za objęcie kredytobiorcy ubezpieczeniem grupowym na wypadek Zgonu w wyniku NW, Trwałego inwalidztwa w wyniku NW, Całkowitej niezdolności do pracy w wyniku NW albo Hospitalizacji w wyniku NW, odpowiedzialności cywilnej - Pakiet NNW i OC na okres pierwszych 36 miesięcy w kwocie 12 046,41 zł;

e) odsetki od kapitału kredytowego w kwocie 37 249,79 zł.

Strony ustaliły w §1 ust. 3 umowy, że zgodnie z wolą pozwanej (kredytobiorcy) wyrażoną we wniosku o udzielenie kredytu, bank kredytuje koszty i wydatki, o których mowa w § 1 ust. 2 lit. a) - d) – łącznie 42 447,17 zł, które zostały one objętą kwotą kredytu wskazaną w § 1 ust. 1 lit. a).

(kopia umowy, k. 44-47)

Zgodnie z § 15 ust. 2 umowy, pozwana przez podpisanie umowy złożyła jednocześnie dyspozycję uruchomienia kredytu w sposób opisany w tym punkcie umowy.

(kopia umowy, k. 46)

Bank uruchomił kredyt, składając dyspozycję przelewu z rachunku kredytu o numerze (...), w dniu 23 stycznia 2015 r., następujących sum pieniężnych:

- 44 184,35 zł, pomniejszona o kwotę prowizji banku 5 464,70 zł (tj. po potrąceniu prowizji: 38 719,65 zł) na rachunek o (...), imię, nazwisko i adres odbiorcy: W. S.; Ulica (...), (...)-(...) Ł.,

- 10 058 zł na rachunek kredytowy (...) w Banku (...) S.A.,

- 10 125 zł na rachunek kredytowy (...) w Banku (...) S.A.,

- 1 935 zł na rachunek kredytowy (...) Banku (...) S.A.,

- 670 zł na rachunek (...) w u (...) Bank SA.

- 2 484 zł na rachunek kredytowy (...) w

Banku (...) SA,

- 3 074 zł na rachunek kredytowy (...) w Banku (...) (Sp. z o.o.) Oddział w Polsce,

- 13 437,22 zł na konto własne,

- 11 498,84 zł na konto własne,

- 12 048,41 zł na konto własne.

Trzy ostatnie kwoty stanowiły pokrycie składek ubezpieczenia.

Ponadto, w dniu 3 lutego 2015 r. bank złożył dyspozycję przelewu z rachunku kredytu o numerze (...), na rachunek prowadzony na rzecz W. S. (...) w wysokości 1 090 zł tytułem korekty.

(potwierdzenia złożenia dyspozycji przelewów, k. 115-126 ; wyciąg z rachunku, k. 28-38)

Pozwana zaprzestała spłaty kredytu w kwietniu 2018 roku – ostatniej wpłaty w kwocie 1400 zł dokonała w dniu 30 kwietnia 2018 roku, potem nie dokonała już żadnych spłat.

(niezakwestionowana przez pozwaną historia spłaty kredytu k. 76-77)

W związku z powstaniem zaległości powodowy bank pismem nadanym w dniu 4 lipca 2018 r., datowanym na 2 lipca 2018 r., wezwał W. S. do zapłaty 3 372,19 zł w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia.

(wezwanie do zapłaty, k. 51; potwierdzenie nadania, k. 52-52v.)

W piśmie datowanym na 2 sierpnia 2018 r., doręczonym pozwanej w dniu 6 sierpnia 2018 r., Bank w związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu wypowiedział umowę kredytu numer (...) z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie liczonego od dnia doręczenia pisma. Bank poinformował pozwaną, że w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami staje się wymagalna i podlega natychmiastowemu zwrotowi na rachunek numer (...). Jednocześnie Bank poinformował, że rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości obejmujących na dzień 2 sierpnia 2018 r. następujące kwoty:

- 2 922,52 zł tytułem należności kapitałowej;
- 1 847,40 zł tytułem odsetek umownych;
- 37,64 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie;
- 11,69 PLN tytułem kosztów i opłat za czynności Banku zgodnie z zapisami umownymi oraz Tabelą Opłat i Prowizji, na które składają się: opłaty za czynności windykacyjne 11.69 zł.

(kopia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, k. 49; potwierdzenie odbioru, k. 50-50v.)

Powód 23 listopada 2018 r. sporządził wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym wskazał, iż z tytułu umowy kredytu nr (...) z 22 stycznia 2015 r. w związku z brakiem spłaty wszystkich zobowiązań określonych umową zadłużenie na dzień 23 listopada 2018 r., zadłużenie W. S. wynosi 79 553,24 zł, w tym: -Należność główna (niespłacony kapitał) w kwocie 75 174,54 zł; odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 10 % od dnia 2018-04-24 do dnia 2018-09-28 w kwocie 3 103,54 zł; odsetki za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10% od dnia 2018-04-24 do dnia 2018-11-23 w kwocie 1 259,93 zł; opłaty i inne prowizje 15,23 zł.

(wyciąg z ksiąg z ksiąg bankowych, k. 25, wyciąg z rachunku, k. 28-38; zestawienie wpłat, k. 53-71; szczegółowe rozliczenie kredytu, k. 76-77v.)

Stan końcowy rachunku kredytu na dzień 8 kwietnia 2019 r. wynosił 75 174,54 zł, a odsetek kapitałowych wymagalnych - 3 103,54 zł.

(wyciąg z rachunku, k. 28-38)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt kopie dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. W szczególności nie może budzić wątpliwości to, że do zawarcia opisanej w pozwie umowy pomiędzy stronami rzeczywiście doszło - pozwana sama wnioskuje o kredyt (wniosek k. 43). Za pomocą wyżej przywołanych dokumentów powód wykazał, że kredyt został rzeczywiście uruchomiony - w sposób przez pozwaną wnioskowany (w tym także na spłatę wcześniejszych zobowiązań pozwanej w innych bankach). Kopie dokumentów i wydruki przedstawione przez stronę pozwaną nie budzą wątpliwości, a ich treść wzajemnie ze sobą koresponduje. Postanowienia umowy stron, w szczególności § 15 umowy, odpowiadają zleconym dyspozycjom przelewów z dnia następnego (23 stycznia 2015 r.), zgadzają się numery rachunków bankowych, tytuły wpłat i ich wysokość. Brak jest zatem podstaw do tego, aby złożonym przez powoda kopiom dokumentów odmówić wiarygodności – podkreślić

należy zresztą, że pozwana nie kwestionowała tego, że spłacała kredyt w sposób opisany w zestawieniu złożonym przez powoda. Sam fakt, że aż do 2018 roku pozwana spłacała należność z tytułu kredytu w sposób w przybliżeniu zgodny z harmonogramem spłat świadczy o tym, iż umowa kredytu musiała zostać z nią zawarta, a środki pieniężne musiały zostać rozdysponowane zgodnie z wolą pozwanej, gdyż w przeciwnym razie jej zachowanie polegające na spłacaniu kredytu przez okres ponad 3 lat należałoby uznać za całkowicie nieracjonalne.

Przed wszystkim zaś nie było żadnego dowodu przeciwnego, który wskazywałby, że całość dokumentacji przedstawionej przez stronę powodową została sporządzona nierzetelnie lub niezgodnie z rzeczywistością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie niemal całości.

Materialną podstawą roszczenia objętego żądaniem pozwu stanowiła umowa kredytu, którą pozwana zawarła z (...) Bank Spółka Akcyjna w W.. Jak już wyżej wskazano, powód wykazał fakt zawarcia tej umowy oraz jej treść, jak również fakt uruchomienia całej kwoty kredytu zgodnie z wolą powódki.

Powódka nie podniosła zarzutów mogących skutkować uznaniem wyżej przywołanej umowy za nieważną, spośród postanowień umownych zakwestionowała jedynie ważność postanowienia dotyczącego prowizji banku za udzielenie kredytu – określonej w umowie na kwotę 5 464,70 zł. Pozwana podnosiła, że jest to kwota rażąco wygórowana, a postanowienie umowne, które jej dotyczy, jest niedozwolone, gdyż rażąco narusza interes pozwanej jako konsumenta (art. 385¹ § 1 k.c.).

Niesporne w niniejszej sprawie jest to, że pozwana zawarła wyżej przywołaną umowę działając jako konsument. Przyjąć należy, że klauzula umowy stron określającej wysokość prowizji nie dotyczy głównego przedmiotu umowy i nie zostało wykazane przez powoda, że klauzula ta podlegała indywidualnej negocjacji z pozwaną. Zarazem jednak, brak jest podstaw do przyjęcia, że klauzula ta kształtuje prawa i obowiązki pozwanej w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jej interesy. Rażące naruszenie interesów konsumenta oznacza obiektywnie nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków stron umowy na niekorzyść konsumenta w określonym stosunku obligacyjnym. Brak jest wystarczających podstaw do przyjęcia, że określenie w przedmiotowej umowie kredytu wysokości prowizji na kwotę 5464,70 zł stanowiło rażące naruszenie interesów pozwanej. Prowizja ta stanowiła wynagrodzenie banku za czynności towarzyszące zawarciu umowy, w szczególności związane ze zbadaniem zdolności kredytowej pozwanej. Biorąc pod uwagę – wynikającą z treści umowy – znaczną ilość innych, wcześniej zaciągniętych zobowiązań finansowych pozwanej, uznać trzeba, że weryfikacja zdolności kredytowej pozwanej nie była procedurą prostą i standardową, tj. wymagała podjęcia szeregu czynności przez bank. Z kolei wyżej wskazana kwota prowizji stanowi jedynie 5,25% łącznej kwoty kredytu określonej w umowie, nie obejmującej samej prowizji, wynoszącej 104 048,12 zł (81.166,82 zł + 28.346 zł – 5464,70 zł). Z kolei po odliczeniu od kwoty kredytu kosztów związanych z ubezpieczeniami udzielonymi pozwanej, właściwa kwota kredytu wynosi 67 065,65 zł, a prowizja stanowi ok. 8,15% tej kwoty, a zatem nadal nie może zostać uznana za rażąco wygórowaną. W okolicznościach niniejszej sprawy prowizja banku w tej wysokości nie jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, zasadą ekwiwalentności świadczeń stron, rzetelnością kupiecką i normalnym zyskiem uczciwie prowadzącego interes przedsiębiorcy. Tym samym zarzut pozwanej nie jest uzasadniony.

W przedmiotowej sprawie ma zastosowanie art. 69 i następną ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe (tj. z dnia 22 listopada 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 2357). Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W świetle ust. 2 art. 69, umowa o kredyt powinna określać w szczególności zasady i termin spłaty kredytu oraz wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany. Łącząca strony umowa kredytu czyniła zadość wskazanym warunkom.

Przedmiotowa umowa przewidywała możliwość jej wypowiedzenia przez kredytodawcę z zachowaniem 1-miesięcznego okresu wypowiedzenia m.in. w razie: zwłoki Kredytobiorcy z zapłatą pełnych rat, wynikających z harmonogramu spłat za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu Kredytobiorcy do spłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania (§9 ust.1 umowy). Po upływie okresu wypowiedzenia Umowy Kredytobiorca był zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego Kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z Kredytu (§9 ust. 2 umowy).

Jak wynika z niezakwestionowanej przez pozwaną historii spłaty kredytu (k. 76-77) pozwana zaprzestała go płacić z końcem kwietnia 2018 roku. Pozwana na datę doręczenia jej pisemnego wypowiedzenia umowy kredytu (co nastąpiło na początku sierpnia 2018 roku) pozostawała zatem w zwłoce w zapłacie trzech pełnych rat kredytu (tj. rat za maj, czerwiec i lipiec 2018 roku), co czyniło wypowiedzenie zasadnym i zgodnym z treścią umowy stron. Wypowiedzenie to było zatem prawnie skuteczne.

Na okoliczność wielkości zadłużenia, strona powodowa przedłożyła – obok kopii umowy kredytu - historię spłaty, szczegółowe rozliczenie kredytu, a także wyciąg z ksiąg rachunkowych banku. Zaznaczyć należy, że rozliczenie kredytu przedstawione przez powoda pozwana zakwestionowała jedynie w odniesieniu do jednej kwestii, wskazanej w piśmie powódki z dnia 28 czerwca 2019 r. (k. 97) – podniesiony tam zarzut pozwanej jest jednak chybiony, gdyż pozwana nie dostrzegła, że kwota 70.593,65 z zestawienia złożonego przez pozwanego to kwota „kapitału niezapadłego” na dzień wypowiedzenia umowy kredytu (zestawienie karta 77 odwrot), a do kwoty tej należy dodać kwotę 4580,89 zł kapitału już wówczas wymagalnego (tj. sumę rat spłaty kredytu już wymagalnych i zaległych), co łącznie daje kwotę niespłaconego kapitału kredytu wynoszącą 75.174,54 zł.

Podkreślić należy, że pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu, ani nawet twierdzeń, co do tego, że spłacała większość część kwoty kredytu niż ta podana przez powoda. Zaznaczyć należy, że to na pozwanej (art. 6 k.c.) spoczywał ciężar udowodnienia tej okoliczności. Pozwana nie zakwestionowała także wyliczenia powoda co do wysokości zaległych do daty wypowiedzenia umowy odsetek kapitałowych (3103,54 zł – kwota wynikająca z historii kredytu k. 76-77).

W zakresie dotyczącym odsetek za opóźnienie (należnych powodowi na podstawie art. 481 § 1 k.c., których wysokość w objętym pozwem okresie wynosiła 10%, tj. odpowiadała stopie lombardowej NBP) stwierdzić należy, co następuje. Powód uznał kredyt za wymagalny w całości od dnia 27 września 2018 roku (zestawienie k. 78 odwrot, w istocie wypowiedzenie wywołało skutek już wcześniej, tj. po 1 miesiącu od dnia 6 sierpnia 2018 roku), wobec czego naliczył odsetki za opóźnienie od całości kapitału niespłaconego (75.174,54 zł) za okres od 27 września 2018 roku do 23 listopada 2018 roku, tj. za okres obejmujący 57 dni. Prawidłowo obliczona kwota odsetek wynosi 1173,96 zł (10% x 57/365 x 75.175,54 zł), do czego doliczyć należy odsetki za opóźnienie w zapłacie wymagalnych wcześniej, lecz niezapłaconych przez powódkę w ogóle do dnia wypowiedzenia, rat kredytu – wynoszące łącznie 90,56 zł (odsetki za opóźnienie w spłacie rat kredytu do dnia wypowiedzenia umowy). Łącznie suma kwot 90,56 zł i 1173,96 zł daje odsetki za opóźnienie w kwocie nawet nieco wyższej od żądanej przez powoda z tego tytułu kwoty 1259,93 zł.

Wobec powyższego, roszczenie powoda należało uznać za zasadne w zakresie kwoty łącznej 79 538,01 zł (kapitał 75.174,54 zł, odsetki łącznie 4363,47 zł – z czego 3103,54 zł to odsetki kapitałowe za okres do dnia wypowiedzenia kredytu, a kwota 1259,93 zł to odsetki za opóźnienie za okres do dnia 23 listopada 2018 roku).

Niezasadnym było jednie żądanie powoda dotyczące zapłaty przez pozwaną kwoty 15,23 zł tytułem opłat i prowizji. Strona pozwana nie przedstawiła w tym zakresie żadnego dowodu na istnienie i wysokość tej części długu, ani nawet nie wskazała, za jakie konkretnie czynności chce pobrać od pozwanej tego rodzaju „opłaty i prowizje”. Jedynie zatem w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O dalszych odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.:

- zgodnie z treścią umowy stron, od kwoty przeterminowanego kapitału, należą się powodowi odsetki odpowiadające czterokrotności stopy lombardowej NBP (za okres od 24 listopada 2018 roku, nie objęty dotychczasową kapitalizacją odsetek),

- od kwoty skapitalizowanych odsetek za opóźnienie i kapitałowych (4 363,47 zł) należą się powodowi odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa tj. od 3 grudnia 2018 r.

Z uwagi na to, że powód jest stroną wygrywającą proces w zdecydowanie przeważającej części, Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. i nałożył na pozwaną obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu poniesionych przez powoda. Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 012 zł stanowiącą koszty poniesione przez powoda w toku procesu tj. opłatę sądową od pozwu (995 zł) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

ZARZĄDZENIE

Odpisy wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron, przy czym pełn. powoda z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji.

Dnia 17 stycznia 2020 roku